

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. O pravništvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Meščanje!

Naši kandidatje za volitve v mestni zbor so:

Za III. razred, ki voli 5. aprila:

Dr. Josip Derč, zdravnik.

Josip Regali, hišni posestnik.

Za II. razred, ki voli 6. aprila:

Franc Ravnihar, deželni blagajnik.

Dr. Alfons Mošè, odvetnik.

Peter Grasselli, hišni posestnik.

Dr. Josip Starè, koncipist pri finančni prokuraturi.

Za I. razred, ki voli 8. aprila:

Dr. Karel Ahačič, odvetnik in hišni posestnik.

Miha Pakič, trgovec in hišni posestnik.

Karel Tavčar, hišni posestnik.

Dr. Franc Papež, odvetnik.

Narodni meščanski volilni odbor.

Recimo jedno!

I.

—ar— Od leta 1868., ko je nemškutar-sko-ustavoverna pšenica začela iti v klasje; ko so glasoviti umeteljno narejeni kranjski Nemci, Aleksander Dreo, doktor-skaza Uranitsch in znani jezikač Edmund Trpin ali — kakor jih je tistikrat izvrstno imenoval dunajski „Fremdenblatt“ — g. Drehöhr, dr. Turnitschek in g. Derbin v skok tekli na Dunaj k ministru Giskri sramotiti Ljubljano in kranjsko deželo ter zahtevati, da se narodni mestni zbor ljubljanski razpodi; ko so potem ljubljanski narodnjaki smešno čakaje Slovanom prijaznega preobrata roké križem déli ter nemškutarjem na milo in nemilo izročili gospodarstvo ljubljanskega mesta — pa notri do denašnjega dne, tedaj celih dolgih 12 let, ljubljanski „ustavoverci“, večidel iz raznih tujih dežel k nam pritepeni, a pri nas odebeleli pangermanski agitatorji ali pa slovenski vskoki in renegatje nikoli niso mogli najéti dovolj nesramnih rok in podlih perés, ki so v raznih napévih po dunajskih, graških, tržaških in ljubljanskih nemških listih sramotili našo stolico, našo deželo, naš rod in našo zemljo slovensko. „Die Slovenen — Galgenvögel“ — to je bila njih himna, ki se je v raznoličnih premembah razlegala od Dunava do Adrije po vseh „ustavovernih“ novinah. Naš čestiti slovenski narod slikali so ti „poštenjaki“ kot pravi razbojniški narod, našo čestito mater zemljo kot najhujši berlog surovih pretepalcev in divjih tolovajev. Slovenski vskok Dežman, nemški agitator Keesbacher, poosobljeni „furor teutonicus“ Schrey niso nikoli našli dovolj sramotilnih in sramotečih besed, da bi bili do cela opsovali tisto deželo, ki jih je ali porodila ali jim v svojej neizrečenej dobroti in potrpežljivosti dobrega kruha dajala.

In baš ti ljudje, katerih imen nobedna poštena duša brez svete jeze in perečega gnjusa

v usta ne jemlje, nosili so zvonec in nosijo ga še dandenes v mestnem zboru ljubljanskem. Kdo se bode tedaj čudil, ako ta „prečestna gospoda“ tudi nobedno leto, kedar so se vršile mestne volitve, ni mogla, nij hotela opuščati lepe prilike ves svoj pangermanski in renegatski žolč razlivati na narodno meščanstvo ljubljansko. Vsako leto so volilni oklici tako imenovanega konstitucionalnega društva (lucus a non lucendo!) kar mrgoleli samih suhih psokv na narodno, jedino pravo, jedino naravno stranko v našej belej Ljubljani. Mi Slovenci bili smo jim klerikalci, germanofagi, črnuhi, ustavopompeži, farški klečoplazi, črni Čehi, — tedaj vsi povprek nezmožni gospodariti ljubljanskemu mestu in njega premoženju. V to so bili poklicani jedini pravi pravcati „verfassungstrajci“, kajti kdor je bil „verfassungstreu“ in poleg tega še goreč nemškutar in vskok, jedino ta bil je olikan mož, izvrsten gospodar, poštenjak od nog do glave, ako je tudi trikrat v jednom letu faliral in svoje upnike osleparil in ako tudi svojega imena — niti podpisavati nij znal. In glejte, kaj se godi leto?

Letos je Schrey svojo čestito gospodo na volilni shod v kazino povabil ter jej gorko na srce polagal, da naj voli v mestni zbor možé „ohne Rücksicht auf den politischen Parteistandpunkt“. Letos je Dežman sestavil volilni oklic, v katerem poudarja, da se morajo voliti možje, kateri svoj politiški „Parteistandpunkt“ na strani pustivši brigajo se samo za „communale Angelegenheiten“.

O slavna gospoda od kazine do Blatne vasi, od deželne hiše do glavnega trga! Kaj res mislite, da vam pojde kedo izmed nas, ki ima zdravo pamet v glavi na — take limanice? S takimi bergoni lové se politiški otroci, ostareli slaboumniki in kričavi „flaschenpatriotje“, a ne možje, ki uže dvanajst let od strani gledajo vaše zapravljanje in razsipanje mestnega premoženja in vaše agitatorno pangermansko delovanje v mestnej hiši!

Ako vam je bilo toliko ležeče samo na občinskih stvareh, ako se res niste brigali za „Parteistandpunkt“ mestnih odbornikov, za Boga svetega, kako je to, da nikoli niste nobednega odbornika izbrali si iz naše srede? Boga mi, tega menda vendar ne boste tajili, da tudi mi imamo mej soboj možé, ki znajo izvrstno gospodariti svoje in javno premoženje. Naši Sovani, Vilharji, Kušarji, Pakiči, Horaki, Tavčarji, Ahačiči so menda vsaj toliko dobri gospodarji kakor vaši Leskovci, Komarji, Keesbacherji, Laschani, Dežmani e tutti quanti, kar je slavne nemškutarske gospode pod rotovskim stolpom, z nemškimi barvami našemljenim! A dobro gospodarstvo, „communale Angelegenheiten“ — vse to vam je deveta briga; nemškutar mora biti, vskok, nemški zabavljač, to je pri vas prvo, kar zahtevate od mestnega odbornika. Vsa zgodovina mestnih volitev zadnjih 12 let je temu živa priča.

To se ve, da sedaj, ko vam voda v grlo dêre, ko vsa izborna nemškutarska gospoda glave pobeša, ker od zgoraj vèje Slovincem pravičnejša sapa, sedaj ste se stoprav domislili, kar vam poprej nikdar na misli nij prišlo — zahtevati v mestni zbor mož brez politiške barve! A volk menja svojo dlako, svoje čudi nikdar! Kdo bo vam verjél, vam, ki vam tako dobro poznamo jetra in obisti?

II.

Vse nemškutarsko govoričenje in pletenice, sleparjenje in priporočanje, da je treba voliti v mestni zbor mož, ki se brigajo samo za občinske stvari, puščaje politiko z mirom, — vse to je samo pesek v oči!

Da je temu res tako, oglejmo si nekoliko, kakšne kandidate nam priporočajo na pr. v II. volilnem redu.

Njih prvi kandidat je neki Leopold Bürger iz dunajskega Lerchenfelda domá, mož, ki se je v Ljubljani po srečnih ženitvah in po srečnej smrti prav izvrstno okoristil.

Razglas.

Pri srečkanji 75 lozov ljubljanskega mestnega posojila, ki se je po nacrtu 2. aprila 1880 vršilo, so bile vzdignene:

Štev. 30.193 z dobitkom 35.000 gld.
 " 40.349 " " 3.000 "
 " 16.229 " " "
 " 16.968 " " "
 " 29.356 " " vsaka z dobitkom 600 gld.
 " 32.012 " " "
 " 37.916 " " "
 Štev.: 1.372, 4.145, 4.556, 4.780, 5.563,
 6.725, 7.719, 7.813, 8.081, 8.491, 9.426,

10.700, 12.007, 12.499, 15.299, 15.719, 16.015,
 17.664, 23.098, 23.213, 24.463, 25.987, 26.516,
 29.607, 30.653, 31.409, 37.976, 38.132, 38.586,
 38.810, 39.181, 39.876, 40.273, 41.062, 41.536,
 43.310, 43.812, 44.035, 46.352, 46.818, 47.134,
 47.419, 47.520, 48.373, 49.160, 51.821, 52.598,
 53.633, 55.074, 55.155, 55.384, 58.615, 60.429,
 62.901, 63.576, 63.916, 64.047, 64.337, 64.933,
 67.611, 68.082, 68.136, 68.584, 71.956, 72.409,
 73.327, 73.575, 74.121, vsaka z dobitkom 30 gld.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 2. aprila 1880.

(132)

Župan: Laschan.

Dunajska borza 2. aprila.

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	73 gld. 20	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	73	85
Zlata renta . . .	88	50
1860 drž. posojilo . . .	130	20
Akcije narodne banke . . .	839	—
Kreditne akcije . . .	298	90
Napol. . .	9	48 1/2
(kr. cekini) . . .	5	58
Državne marke . . .	58	45

Postano.

Ukradeni so bili v Postojni pri spodnjem Burgarji vozniku J. M. dné 31. m. m. po noči iz zaboja črevlji v vrednosti 60 gld. Črevlji so večji del zaznamovani z „J. S.“ Čudno je, da ima omenjeni gostilničar takó slabega čuvaja (hlapca), da tatu in njegovega razbijanja nič shišal nij?

(133)
J. S.

Zahvala!

Podpisanka si suatram v prijetno dolžnost, da v javnem listu izrekam svojo najtoplejšo zahvalo velečastitemu g. dr. Edvardu Šavniku, kateri je zelo spretno izlečil meni 70 letnej ženski de-no roko, ki je uže dolgo prav nič nijsem mogla rabiti. Uže sem mislila, da se nemam nadeti, da bolna desnica še kedaj ozdravi, a večjemu g. zdravniku se je lečenje popolnem posrečilo. Bog plati g. dr. Edvardu Šavniku to zaslužno njega delo — jaz ga zanjno dostojno nagraditi ne morem.

V Kranji, dné 30. marca 1880.

(130—3)

Iz vsega srca hvaležna:

Elizabeta Schafferz.

Zaradi preselitve prodajem od danes počenši do dné 1. maja 1880 zalogo

izvrstnega vina,

kategora imam 400 veder. Vino prodajem po najnižej ceni, in sicer najmanje po jedno vedro vkupe.

Daniel Predovič,

(129—3)

kreinar, na Poljanskem trgu št. 5, v Ljubljani.

Tužet.

31. marca:

Pri Slonu: Halbärth iz Maribora. — Kraus iz Pešice. — Polak iz Brna.
 Pri Mallé: Thomas iz Norimberga.
 Pri avstrijskem cesarju: Brož iz Klanjca.
 — Ažman iz Gradca — Gross iz Krškega. — Spindler iz Sarajeva.

Prsne in pljučne bolezni,

naj si bodo kakeršne koli, odpravi najgotovješe po zdravniškem ukazu pripravljeni

v Avstro-Ogerskej, Nemškej, Francoskej, Angleškej, Španskej, Rumunskej, Holandskej in Portugalskej varovani

Wilhelmov

snežniški zeliščni alop

od

Fran Wilhelma, lekarja v Neuenkirchnu.

Ta sok je izvrsten in posebno upliven pri bolečinah v vratu in prsih, hripi, hripavosti, kašlju in náhođu. Mnogo jih je, ki potrjujejo, da se imajo samo temu soku zahvaliti na prijetnem spanju. Posebno pozora vreden je ta sok kot vračilo pri megli in slabem vremenu.

Zavolj svojega vrlo prijetnega okusa koristi otrokom, in je potreba vsem na pljučah bolnim; potrebno sredstvo je pa pevcem in govornikom zoper nejasen govor in hripavost.

Oni p. n. kupei, ki želé pravi snežniški zeliščni alop, katerega uže priirjam od l. 1855., izvolé naj izrečno zahtevati

Wilhelmov snežniški zeliščni alop.

Navod se pridodá vsakej sklenici.

Jedna zapečatena izvorna sklenica velja 1 gld. 25 kr., ter ima zmirom frišno

Fran Wilhelm, lekar v Neuenkirchnu (Nižje Avstrijsko).

Zavoj se računa 20 kr.

Pravi Wilhelmov snežniški zeliščni alop imajo tudi samo moji gg. kupei:

V Ljubljani: Peter Lassnik;

Anton Leban, lekar v Postojni; Karel Šavnik, lekar v Kranji; Fr. Wacha, lekar v Metliki; Dom. Rizzoli, lekar v Novem mestu.

P. n. občinstvo naj zmirom zahteva osobito Wilhelmov snežniški zeliščni alop, ker tega samo jaz pravo izdelujem, in ker so izdelki pod imenom Julius Bittnerjev snežniški zeliščni alop samo nevedna posnemanja, pred katerimi jaz posebno svarim.

V Avstro-Ogerskej, Nemčiji, Franciji, Angliji, Rumuniji, Španiji, Holandiji in Portugalijski branjen

Wilhelmov

antiartritiški antirevmatiški

kri čistilni čaj

(kri čistilen zoper putiko in trganje po udih) je za

vzpomladno zdravljenje

pripoznan jedinim in gotovo uplivajočim kri čistilnim sredstvom.

Z dovoljenjem
c. kr. dvor. kancelije
vseid sklepa
Dunaj, 7. decembra
1885.

Odločno poskušeno,
Učinek sijalen,
Uspeh izvrsten.

S patentom
Nj. c. kr. veličanstva
zoper ponarejanje
obvarovano.
Dunaj, 12. maja 1870.

Ta čaj sestavi ves organizem; kakor nobeno drugo sredstvo, preišče to vse dele trupla in odpravi z notranjo uporabo vse nečiste bolezenske tvarine iz njega; tudi učinek je trajen.

Temeljito ozdravi putiko, trganje po udih in zastarele bolezni, zmirom gnoječe se rane kakor tudi vse spolske in bolezni na koži, na telesu an na hri, kite, sifistiska ulesa.

Posebno ugoden uspeh ima ta čaj zoper uvred jeter in ledic, kakor tudi zoper zlato žno, rmenico, hude bolečine v živeh, kitah in udih, potem zoper bolečine v zelodci, pritisk vetrov, zapretje, zapretje vose, polucejo, možko nezmožnost, zoper ženski tok itd.

Bolezni, kakor škropilji, otekline, se brzo in temeljito ozdravé, ako se lepenenem pije ta čaj, ker je mlo razpuščajóče in vodo odganjajoče sredstvo.

Jedino pravi prireja

Fran Wilhelm, lekar v Neuenkirchnu (Dol. Avstr.)

Zavitek, razdeljen v 8 sopkov, prirejen po predpisu zdravnik, z navodom za uporabo v raznih jezicah 1 gld., za kolek in zavoj posébe 10 nove.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj, ter naj zatorej vsak zahteva vedno je „Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj, ker so prirečki, ki sujó samo pod imenom antiartritiških antirevmatiških kri čistilnih čajev, jedmo ponarejeni, ter jaz vedno svarim pred nakupovanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi „Wilhelmov antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj tudi

v Ljubljani: Peter Lassnik;

Anton Leban, lekar v Postojni; Karel Šavnik, lekar v Kranji; Fr. Wacha, lekar v Metliki; Dom. Rizzoli, lekar v Novem mestu.

(524—2)

Skoraj zastonj!

Zavoljo nedavno na me prišle velike fabrike za britanija-srebro, oddate se sledečih 45 komadov, izredno dobrih reči, od britanija-srebra samo za gld. 6.95, kot jedva četrti de troškov izdelovanja, tedaj skoraj zastonj, in sicer:

- 6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od britanija-srebra, s pravo angleškimi srebrno-jeklenimi ostrinami.
- 6 „ jako finih vilic, britanija-srebro, iz jednega kosa.
- 6 „ teskih žlic za jedi od britanija-srebra.
- 6 „ žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše kvanteti.
- 1 masivni zajemalec za mleko od britanija-srebra.
- 1 teski zajemalec za juho od britanija-srebra.
- 6 podstavkov za nože od britanija-srebra.
- 6 kom. podajalnih zdelic (tas), fino cizelirani.
- 3 čašice za juha od britanija-srebra.
- 1 kosček za kruh, masivni, od britanija-srebra.
- 2 krasna namizna svečnika od britanija-srebra.
- 1 salonski namizni zvonček od britanija-srebra srebrnega glasu

Vseh teh 45 komadov, ki so solidno in praktično blago od britanija-srebra, ki so veljali prej gl. 20, stane zdaj vseh 45 komadov skupaj le gld. 6.95.

50 kom. Vseh teh 45 reči je izdelano iz najfinejšega britanija-srebra, ki je na celem svetu jedina kovina, katera ostane večno bela, in se od pravega srebra tudi po 20letnem rabljenju ne more razločiti, za kar se garantuje.

(97—4)

Naslov in jedini kraj za naročila v c. kr. avstro-ogerskih provincijah: General-Depot der I. engl. Britannia-Silber-Fabriken:

Blau & Kann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Posilja se točno proti poštnemu povzetju.

mestnega odbora, nego tudi drugo novinstvo, ki jemlje iz Ljubljane dopise od teh nemškutarskih gospodov, leto za letom le sramotilo in blatilo deželo, katerej je glavno mesto Ljubljana. Če sta se le kje dva kranjska ali slovenska fanta lasala, hitro so Dežman-Kaltenegger-Laschanovi dopisniki v nemških novinah pisarili o „rohheit des krainischen volkes“ itd. To še lani precej po volitvah državnoborskih!

A nij jim bilo dovolj, da so po deputacijah na Dunaj in po nemških časnikih sramotili in grdili deželo, čije glavno mesto je Ljubljana. Glavar in politični prijatelji vseh gg. Achtschin, Bamberg, Bürger, Kaltenegger, Laschan, Zhuber, Dreo, Lassnik, Schaffer, g. Karel Dežman se je udeležil leta 1868 celo javnega shoda v Celji, da je Kranjce in s tem tudi Ljubljance v svojem in svoje stranke imenu sramotil in grdil. Tistega leta se je namreč slovenski narod na južnem Štajerskem v ogromnih taborih v Ljutomeru, Žavci, Sevnici, Ormoži, Kapeli in dr. oglašal za združenje s Kranjsko v jedno kronovino s središčem v Ljubljani. Štajerski nemškutarji so proti tej terjatvi sklicali v Celji svoj „verfassungstag.“ In kdo je iz Kranjskega tja tekel Kranjce grdit? Karel Dežman, potlej nemškutarski župan ljubljanski! Vsak ljubljanski mali obrtnik zna preračunati, koliko bi Ljubljana pridobila materijalno — če se uže duševni dobiček ne jemlje v račun — ko bi tukaj v Ljubljani naredilo se središče vse uprave za združene slovenske dežele. Tudi Dežman je v glavi prepameten, da bi tega dobička za Ljubljano ne znal. Ali on je zagrizen nemškutar, on sovraži slovenstvo, katero je v deželi v večini. In to samo sovraštvo ga je brzo gnalo v Celje grdit in sramotiti Kranjce. Šel je tja na tist Brandstetterjev „verfassungstag“ svariti Štajerce, naj se nikakor ne družijo z nami, ker Kranjci da smo sami berači! In za to ne-prošeno, temuč prostovoljno grdenje Kranjcev in s tem grdenje Ljubljancev, ga njegovi kolegi v bivšem nemškutarskem odboru nijso na preklic deli, temuč so v svojem glasilu njega postopanje odobrili!

Je li treba, da še dalje navajamo dokazila, da mora jutri, pojutranjem in v četrtek vsak ljubljansk volilec, kdor je domačin in patrijot na volišče priti in pomoči, da se uže enkrat vrže ona stranka, katere glavno delo je bilo obrneno le proti našej narodnosti in deželi?

Uradnikom.

—!— Teško je najti v jajci lasú, še težje pa je ljubljanskej faliranej „ustavovernej“ stranki najti v teku njenega gospodstva v ljubljanskem mestnem zboru takih dejanj, ki bi jo zagovarjala in opravičevala, kajti baš vsa njena dejanja jo obsojajo. Ali ker je običaj, da dobi zagovornike celo zločinec, našel se je zagovornik tudi za tako zvano ustavoverno stranko; staro pero je uže, grdo uže škriplje, ali, — kaj se hoče? G. Dežman se stara, postaje siv, moči ga uže zapuščajo, potem nij od njega zahtevati nič več toliko, kolikor je delal preje, dokler je bil še mlad. Takrat je on dobro pisal, denes pa vse, kar skupaj spravi, néma ni nóg ni glave. Tempora!

Mi smo bili precej hudo dregnili v nemčursko gnezdo s člankom od četrtka; kako hudo je nemčursko gospódo spekel, kaže najbolj to, da g. Kalteneggerjevo glasilo v broji od petka na naš dotičen članek odgo-

varja na dveh mestih: z uvodnim člankom in z lokalno notico, obsezajočo celih sto in šest vrst. Oboje je pisala jedna ter ista roka, oboje je iz peresa ónega človeka, katerega poznamo mi Slovenci pod imenom „črni kandidat“. To sklepamo uže iz tona, kakor so dotične notice sestavljene, kajti tako surovo, neotesano in pobalinsko more pisati samo kaki transfuga, izdajica, kateremu je strast in sovraštvo do svojega roda zatrla vsak človešk čut.

Hladnokrvno hočemo denes presoditi, kar piše g. Dežman v zadnjem broji svojega nemškega glasila. Ta duhoviti gospod pišó, da ima „liberalna“ stranka silnih zaslug za ljubljansko mesto, ker je v prvič sezidala ona fabrika za tobak, je osnovala v drugič požarno stražo, napravila je v tretjič kopelj v koleziji in četrtič je ona celo urenila — hišne številke! In g. Dežman pravi, da je narodna stranka delala samo dolgove. Ostanimo tedaj malo pri vseh teh „ustavovernih“ pridobitvah in pri — naših dolgovih. Z nemško gospódo je teško debatirati, vendar si pa osmelujemo vprašati, kaj za Boga svetega ima opraviti fabrika za tobak s tako zvano ustavoverno stranko in z Dežmanom. Gospóda nemška pa saj nijste tako bedasti, da boste zidanje fabrike za tobak svojemu vplivu pripisovali? Imeli ste dosti moči preje, pod prejšnjimi vladami, a te svoje moči nijste upotrebljali za občno korist, nego jedino vam je služila v to, da ste nemške tuje kreature in svoje proketo strankarstvo vzdigavali in baš pod vašim gospodstvom je prišlo z ljubljansko požarno stražo tako daleč, da ima na svojej obleki denes ne avstrijskih, nego pravo pravcate pruske barve in Prusi, Nemci, so jej dandenes glavni vodje! Pod vašo protekcijo se je ljubljanska požarna straža razvila v takem duhu da se smatra kot nemšk zavod, kjer ukazuje pruska ničla Rütting. Kar se pa tiče kolizejske kopelji in „hišnih števil“ ljubljanskih, tu se očevidno kaže vaša praktičnost in „unparteilichkeit“, kajti kolizejska kopelj se bode sesedla, gledé hišnih števil urejenja ste pa uže od meščanov slišali, kar ste zaslužili, uže tačas, ko ste to napravili.

Gospoda nemška! kaj pa je z loterijskim posojilom ljubljanskega mesta? Ali nijste pričeli z njim tako gospodariti, da bode morala Ljubljana v kratkem **doplačevati** k posojilu? Blagodušni nemški gospodje ljubljanskega mestnega zbora so novce od posojila naložili v tujih krajih, v Trstu, v Gradci i. t. d. — ne v Ljubljani, ne na Kranjskem, ker to bi bilo na korist Ljubljancev in in Kranjcem, — a ne sme to biti. In po koliko odstotkov dobivajo od posojenega loterijskega posojila ljubljanskega tam iz Gradca ter iz Trsta? Po cele tri odstotke, v načrtu za loterijsko posojilo pa je določenih 6%, kje se bode kasneje dobil primankljaj? Ljubljana bode imela veselje in čast da bode doplačevala. Gospoda, kdo skrbi tedaj za mesto, in kdo ne dela dolgov? Če ostane še dalje nemčurska gospóda v Ljubljani na krmilu, bode mestno loterijsko posojilo kmalu vrag vzela.

Narodnej stranki očitajo nemčurska gospóda, da je dolg delala, ko je bila na krmilu. Čudno! Kaj pa je z anje ljubljansko posojilo? Kdo je ta dolg naredil?

Resnica v oči zbada! In res se je ustavški nemčurski trifolij Dežman-Kaltenegger-Schrey spodtaknil najbolj ob onem

stavku našega navedenega članka, kjer smo izjavili uže staro trditev, da se je kranjska „ustavoverna“ stranka rekrutirala samo iz uradnikov, a nemški možje so toliko glupavi, da nam zato podtikajo sovraštvo do uradnikov! Stari renegat še zmirom grize po svojej grdeji navadi! Kakor preje, tako ščuje zopet pri zdajnej volitvi uradnike na narodno stranko. Stari lisjak rabi uže skrbano orožje, zato tudi odletuje, ne da bi škodovalo. Kdo za Boga veruje, da mi sovražimo uradnike in nanje hujskamo. Človek, ki čita naš list — a pošte n človek mora biti, da ga ne vodi strast — vidi, da mi odvijamo samo napade prononsiranih nemčurskih uradnikov, došlih tujcev, ki so se v boj postavili zoper naš narod slovenski. Nikdo pa bolj ne želi, nego mi, da bi vladala sloga mej uradništvom na Kranjskem in kranjskim prebivalstvom. Mi tudi neščemo izmrciti nemščine na Kranjskem tako, kakor nam to podtikajo taki odločni sovražniki naši, kakor so Kalteneggerji, a hočemo, da se našemu slovenskemu jeziku godi pravica, da se izvrši osnovni državni zakon. Večina uradnikov na Kranjskem je zmožna slovenskega ali kranjskega našega jezika, le malo je taci, ki ga ne umó, in to so morebiti starejši uradniki, od katerih pa nobeden ne bode zahteval, da bi prijeli v roko slovensko slovnico, — to da uže zdravi človeški razum. Vsa očitanja, da mi na uradništvu hujskamo, je golo renegatsko ščuvanje, ki izvira samo iz sovraštva do kranjskega prebivalstva in njega jezika. Položimo rokó na srce in odgovorimo odkrito na vprašanje: Je-li more kdo drug, razen izdajice, smešiti svojo mater in svoj jezik? Ali še kdo drug, razen renegata, zatira, tepta in tepe svojo lastno kri? Ali more še kdo drug, razen politične propalnice in transfuge, boriti se zoper svoj lastni rod, da bi tujci pogazili mu jezik in da bi se iztrebil popolnem. Proklet je, kdor ne spoštuje svoje matere. Pošten človek, človek, ki ima kaj krvi v sebi, ki ima kaj česti in poštenja, obrne se od take propalnice proč, kakor se izogne gobovemu človeku. Zato pa bodo tudi uradniki, ki jasno lahko vidijo, kakšen je naš boj in s kakšnim sovražnikom se nam je boriti, delali po svojem svobodnem prepričanju, in mi smo preverjeni popolnem, da uradniki bodo vtorek z nami glasovali.

Da bodo res tudi to storili, v to prisili vsacega uradnika uže motrenje denšnjega avstrijskega notranjega položaja. Denašnja vlada Taaffejeva, ki stoji prav na trdnih nogah, hoče biti vsem narodom pravična. V državnem zboru je Taaffe dejal, da on ne pusti, **da bi se Slovani na steno pritiskali**. S tem je ministerski predsednik priznal, da so bili Slovani res doslej zmirom zatirani. In mi Slovenci smo reveži v tem oziru tem bolj, ker so se domači izdajice s tujo močjo zvezali in po nas udrihali. Nadalje je pa Taaffe tudi dejal, da on ne trpi kake animoznosti zoper kateri narod. Ali se pa more pri nas večjo animoznost kazati do domačega kranjskega ljudstva, nego-li ako se pri volitvah podpirajo njega največji sovražniki in ako k zmagi teh naših neprijateljev pomorejo celo uradniki sami, ki bi se morali ozirati na voljo beškevlade? Naj se zapomni to dobro: Kakor je bila svobodna volitev državnega poslanca za mesto ljubljansko vlanskega leta, baš tako svobodna je tudi letos, a onim, ki svoje letos neutemeljene bojazni ne morejo

Poleg te lepe lastnosti ima pa ta mož še drugo, veliko lepše svojstvo, to namreč, da je prvi doglavnik Dežmanu in Schreyu, priden delavec v vinogradu velikonemškega agitovanja, povsod neumoren in neutrujen, kjer je treba v Ljubljani z novci in delom domače slovenstvo zatirati in faliranemu nemštvu na noge pomagati. Kako ta čestiti mož ljubi našo domovino, pokazal je jasno letošnjo jesen, ko so delavci na novem hranilničnem poslopji razobesili našo kranjsko od samega cesarja potrjeno nam trobojnico. Takrat je nekdo rohnal nad slovenskimi zidarji: „Reisst mir diesen farbigen Fetzen augenblicklich herunter!“ G. Bürger bi najbrž poznal tega svetnika. Volilci, kdo je jasneje in svitleje pokazal, da ga ne vodi nobeden „Parteistandpunkt“ nego g. Bürger? Kar v skok ga letimo na rotovž volit, kajti mož ima v istini, kakor Dežman pravi: „ein wahr-rrr-res In-ter-rrr-res-se fürrr com-mmm-mu-na-le An-ge-le-gen-heit.“

Drugi nemškutarski kandidat je g. Fric Kaltenegger, c. kr. dvórni svétnik in deželni glavar, mož, ki je tudi od óne strani Dúnava v našo Ljubljano prišel. Ta izbórni mož je tudi po vsej krivici tako razvpit ter néma čisto nobednega političnega „Parteistandpunkta“ — o ne, Bog ne zadeni! Ako slovenski listi pripovedujejo, da vselej o volitvah kakor konjski mešetar po kmetskem semnu okoli mestnih volilcev léta; da v mestnem zboru on, c. kr. dvórni svétnik in načelnik c. kr. finančne prokurature z vso svojo zgornostjo in juridiško rabulistiko pobija zaupnice, katere sedanjemu Taafljevemu ministerstvu predlagajo narodni odborniki; da on, deželni glavar kranjski, v svojem deželnem stanovanji nemškutarske poslance v klube sklicuje, ter zoper slovenstvo napérja — vse to in še mnogo več tacihi stvari jasno kaže, da je ta mož pravo politiško „velikonočno jagnje“ kakor navlaš vstvarjeno zato, da v mestnem zboru slovenske Ljubljane sedi ter dela in govori za „communale (čitaj gross-deutsche) Angelegenheiten.“ In bogme, tudi izvrsten gospodar je; kdor mi ne veruje, naj gre vprašat vsak mesec prvi dan deželno in cesarsko blagajnico. Kdo bi ne volil tako odličnega možá?

Tretji nemškutarski kandidat je g. Anton Laschan, c. kr. penzionirani vladni svétnik in — kakor ga „Tagblatt“ imenuje — „unser hochverdienter Herr Bürgermeister.“ Prvo vprašanje, katero si človek stavi, kedar čuje g. Laschana hvaliti, je to: Ako je Laschan res taka posebna luč, kako je to, da mu je svoje dni ustavoverno ministerstvo „plávo pólo“ poslalo, ter mu dalo poleg lepe penzije še vsak dan 24 ur prostega časa? Tudi tisto, kar so svoje dni slovenski listi pisali in kar nihče nikoli nij ométal, da je namreč g. Laschan v kazini znanim „gfrettbüderjem“ grozil se, kako bi on v treh dneh vsem narodno slovenskim „rovarem“ z giljotino sapo zaprl, — tudi tisto, pravim, jasno in bistro kaže, da Laschan nij nika keršen „Parteimann“, ter je zategadelj tako kakor nihče drug sposoben slovenske stolici še dalje županovati. Kar se pa njegovih zaslug za olepšanje podturnskega gradu in za nove nasade na ljubljanskem gradu tiče, katere je te dni „Tagblatt“ po Ljubljani trobil — kedó ne vé, da grad Tivoli je kupil še l. 1866. tačas narodni mestni zbor ljubljanski? O nasadih na ljubljanskem gradu se pa niti nemškutarjem, niti Laschanu še sanjalo nij, dokler g. Regali nij te stvari v energičnih interpelacijah na

dnevni red spravil in tako g. Laschanu priliko dal po ljubljanskem gradu nabirati si — la-vorik. Kaj mislite, gospoda, da imamo res tako kratek spomin?

In kaj naj porečem o četrtem nemškutarskem kandidatu, sodniškem svétniku pl. Zhubru? Kedor je tega gospoda jedenkrat slišal pri porotnih obravnavanjih, kako lepo, gladko in izbornó govori slovensčino, gotovo se je bal za njegov jezik, da bi si ga ne odgriznil. To in njegovo razglašeno nemškutarsko in plemenitaško mišljenje — kajti g. Zhuber je aristokrat, „vom reinsten Wasser und vom blauesten Blute“ — dela ga zmožnega in sposobnega ga volitev v mestni zbor, kjer osobito v šolskem odseku svetlo sveti z lučjo svoje modrosti. Zatorej se tudi nij čuditi, ako nemškutarski mestni zbor po svojih šolskih funkcijonarjih kakeršni so n. pr. Mahr, Leskovic in Zhuber protestuje zoper to, da bi se po ljubljanskih šolah obéšal rudeče modrobili grb rodne naše dežele kranjske; da ljubljansko občino v deželnem šolskem svetu zastopa mož, ki niti jedne pravilne besede slovenske ne zna; da je prejšnja leta pod Auerspergovim ministerstvom v ljubljanskem mestu bil krajni šolski nadzornik človek, ki je bil v slovensčini tako dobro podkovan kakor v kitajščini, tako da je slovenske šole ljubljanske nadzorovaje in obiskovaje se sáboj jemal tolmača mestnega nadučitelja. A nesreča je hotela, da je bil ta tolmač na pol gluh, tako da sta šolski uk po mestnih šolah nadzirala dva čudna možákárja: jeden ki je slovensko govoreče učence slišal, a ne razumel in drug, ki jih je sicer razumel, a ne slišal.

Da pa umé pl. Zhuber tudi z mestnim premoženjem izvrstno gospodariti, jasno kaže uže samo to, da je on poleg dr. Supana, Kalteneggerja, Leskovica in Lasnika jeden glavnih zagovornikov za nakup stare barake kolizejske. Ko so narodni zagovorniki trdili, da je kolizej zidan iz surove, na solnci posušene opeke, vstal je pl. Zhuber, ter odprl modrost svojih ust, rekoč, da je kolizej l. 1849. pogorel ter da je zatorej zdaj v boljšem stanu, nego je bil poprej. Plaudite amici! Najbrž si je pl. Zhuber pri tem mislil, da se je surova, na solnci posušena opeka o priliki tega požara do dobra sežgela in opekla! O sancta simplicitas! Preširen je pel svoje dni, da v našem kolizeji

„Um se trl bo s kolesom,
Nova Sodoma bo tam.“

Kedo bi bil mislil, da bode to „kolizejsko kolo“ potrló kedaj ves zdrav človeški razum naših nemškutarskih mestnih očetov, ki bi mestnim financam s kolizejem radi — Sodomo napravili!

Vprašamo pa vas konečno, volilci II. reda, ali so zgoraj opisani nemškutarski kandidati res možje brez „posebne politične barve“? Kaj je res mogoče, da bi tako razvpiti in fanatični nemškutarji skrbeli samo za „communale Angelegenheiten“, ter ne uganjali vselej in povsod veliko-nemške politike? Prepričani smo, da vsi volilci II. reda, ki imajo zdrave oči v glavi, ki so treznega mišljenja in katerim količkaj bije srce za svoj domači rod, za lepo deželo kranjsko in drago stolicó njeno 6. dan tega meseca ne bodo volili tacihi mož, nego trdni kakor skala bodo v volilnem boji stali, ter vsi glasovali za naše domače narodne kandidate.

Ali bode enkrat konec nemškutarskega terorizma v Ljubljani?

Δ. Volitve prihodnjega tedna v ljubljanskem mestu bodo odločile, ali bode uže vendar enkrat konec gospodarstvu one stranke v Ljubljani, ki je dolgo let imela jedini ta nálog, da je domačinstvo in domorodstvo pri nas terorizirala ali strahovala tujstvu na korist, in našo slovensko deželo sramotila. V tretjem razredu menda je zmaga gotova naša. A volilci drugega reda in prvega odločujejo, da li se bode sramotilno gospodarstvo teroristične nemškutarske stranke v centru Slovenije še dalje vzdržalo, ali pa da li enkrat pridejo domačini na krmilo, da odločujejo v domačih stvaréh. „Sramotilno“ gospodstvo, rekel sem, in vem, da sem teško besedo izgovoril. Zato hočem pa tudi dokazati, da je opravičena. Dejanja namreč kažejo, da so nemškutarska gospoda, ki so zadnji decenij in nekaj več vladali v glavnem mestu kranjske dežele, to kranjsko deželo pri vsakej priliki sramotili in grdili. To je njih glavna „zasluga“.

Le začnimo od kraja. Precej ko je narodni mestni zbor vsled čudnih manevrov tedanje brezozirne nemške ustavoverne vlade odpravljen bil, in ko so bili v neke vasi slovenski kmetje malo zaceptali nad zdaj zgino-limi ljubljanskimi „turnarji“ — poslali so bili oni isti nemškutarji, ki so v Ljubljani vladali, celó posebno deputacijo na Dunaj, kranjsko deželo sramotiti in lagat, češ da je vsled narodne agitacije vsa v uporú! Trije udje ljubljanskega nemškutarskega mestnega odbora so bili udje te famozne sramotne deputacije, katere grda denunciacija se ne more nikoli pozabiti, ker ravno naslednja leta so dokazala, kako lažnjiv je bil referat, ki so ga tedaj nemškemu „meščanskemu“ ministerstvu na Dunaj nesli gospodje mestni odborniki: Dreó, Terpin in Urnitsch. (Nek poročevalec v staro „Presse“ jih je tačas imenoval „Drehohr“, „Turnitschek“ itd.) Nemškutarji so tačas želeli, da bi bilo tudi nam Slovincem na sramoto nad Kranjsko proglašeno izjemno stanje ali „Belagerungszustand“, kakor je bil uže na Češkem, spomin, katerega je dan denes celo poštenejših „frf-a-sungstraglerjev“ lahko sram!!

Vendar, vrhu vse „dobre“ volje nemškutarskih ljubljanskih denuncijantov, nij Giskra mogel ali smel odločiti se „s kanoni na vrabce streljati“. On nij poslal več vojakov na Kranjsko niti ne predložil izjemne postave za njo. Zarad tega so ljubljanski nemški mestni odborniki kmalu drug povod dobili, da so našo in svojo kranjsko deželo grdili. Na Notranjskem je bil nek neumen majhen pastirček na paši kamen na kravo zalučil, ker se nij hotela vračati; kamen pade na slučajno mimo drdrajoči železnični vlak. Nemškutarji Dežmanovci so brž v nemške novine v Gradec, na Dunaj in dr. lažnjivo a s trombo in vikom poročali, da je na Kranjskem tako vse iz reda, da „zapeljano“ ljudstvo uže železnico s kamenjem bombardira! Tuji svet se je čudil našemu barbarstvu. Resnica se je sicer zvedela, ali še le potlej, ko je novinstvo Dežman-Kalteneggerjeve stranke bilo našo deželo uže oblatilo kot grozno divjino. In „aliquid semper haeret“, to vedo tudi hudobni nemškutarji. In v tem tonu je ne le ljubljansko nemško novinstvo, ki posluša ukaze nemškutarskih gospodov ljubljanskega bivšega

kletih grabljah", o "Janku ciganu" in še katero tistega očeta kakemu starejšemu poetu, ves nam sovražni ostrog bi planil v svojem gnjevu ná-nas in bi nam z večjim poudarkom nego mi njemu v svojej "podlosti" bral "levite" o slovstvenej nevednosti itd. Also, Herr Kritikus, künftig in solchen delikaten Fällen etwas mehr Vor- und Rücksicht und wenn auch nur einzig des eigenen Anstands wegen! —

—p—.

Domače stvari.

— (Gospode volilce) opozorujemo, da se volitev pričenja jutri ob 8. uri in se bode vršila do 12. ure. Najboljše je, da vsak volilec pride na volišče čem prej mōči. Ob jednom spominjamo, da pri teh volitvah ne bode nihče nič zamudil se, ker se volilni listi kar oddajajo, in nij treba čakati, da bi prišla vrsta na tega ali ónega, kakor pri volitvah v državni zbor, ko so morali nekateri volilci po več ur čakati. Zatorej prosimo gospode volilce III. razreda, da se jutri mnogobrojno in takoj po osmej uri udeležé volitev v mestni zbor ljubljanski.

— (Laschanova brezobzirnost in breztačnost.) Ljubljanski župan Laschan je baš te dni, ko k odhajajočemu c. kr. namestniku g. vitezu Kalini dohajajo razne deputacije in ko ima novi dež. predsednik g. Winkler priti v Ljubljano, pred deželno hišo ali "lontovžem" ukazal razkopati in popravljati vse kanale, tako da nobedna ekvipaža blizu ne more, in da morajo tudi pešci črez jarke skakati. Res, naš župan pač vé, kaj se spodobi!

— (Upanje, da zmagamo) v vseh razredih sè svojimi národnimi kandidati je vsak dan večje. Volilci sploh so zelo navdušeni, ter se za gotovo nadejamo, da se nam letos posreči popolno vreči dosedanjí nemčurski komando ljubljanskega mestnega zbora.

— (Postrešček,) ki je znan pod vulgarnim imenom Lorenc, je v petek raznašal nemškutarske kandidate po hišah. Pravil je, da tacega posla ne prevzame nikdar več po nobenej ceni; ogibal se je, kakor je pripovedoval, uže po zdravem nagonu, vseh znanih narodnih hiš. Pravi pa, da vse to nij nič pomagalo. Ko je prišel v kako hišo, rekel je, da je "kandidate" prinesel. Vprašali so ga, katere? Mož je bojzljivo odgovoril "une". Katere "une"? vprašali so ljudje. — Lorenc obmolkne, ne odgovori nič. "Aha", — pravijo potem, — "ti ponujaš nemškutarje?!" Potem — pripoveduje Lorenc — se je vsula nádenj strašna nevihta. Tako so ga ljudje grdo zmerjali in psovali, da je Lorenc ves prestrašen našel komaj vrata, da je prišel zopet na frišen zrak. Zaklel pa se je istega dne, da ne bode nigdar več kandidatov po hišah nosil.

— (Karel Dežman nori) zmirom ob času volitev. Brez vsacega povoda se zaganja kakor stekel pes v "Tagblattu" zdaj v dr. Zarnika, zdaj v dr. Vošnjaka. Naš članek od četrtka ga je tako zbedel, da misli, da ga je moral na vsak način dr. Zarnik pisati. Žalibog moramo tukaj izreči, da dr. Zarnik uže več let nij napisal nobenega članka za naš list. Pisal pa je članek sodelavec v uredništvu "Slovenskega Naroda". Sicer pa g. Dežmanu tudi lahko postrežemo z imenom pisateljevim — a k nam v redakcijo naj pride in pri zdravej pameti mora biti tačas. Ako bode Dežmanova besnoča tako napredovala, bati se e, da ga bode treba zvezati in poslati na

Studenec. Ker imamo pa mi boljše srce nego Dežman, in se nam mož v resnici smili, povemo mu tukaj, da se njegovi vznurjeni živci vsaj malo potolažé, da dr. Zarnik ne bi prevzel na noben način ljubljanskega županstva, tudi ne, ako bi ga mu ponudil mestni zastop jednoglasno.

— (Pri bivšem kranjskem deželnem predsedniku g. Kalini) so se večeraj pred njega odhodom poslavljalé deputacije vseh cesarskih, deželnih in mestnih uradov, ter vseh ljubljanskih narodnih društev, namreč: "Slovenske Matice", "Sokola", "Dramatičnega društva" in "Ljubljanske čitalnice".

— (Prijetelje slovenske "Talijske") uljudno opozorujemo še jedenkrat na nocojšnjo predstavo dramatičnega društva v ljubljanskem deželnem gledališči. Popolni gledališki list priobčujemo na drugem mestu svojega denšnjega lista.

— (Novi naš deželni predsednik g. Winkler) pride — kakor čujemo — uže denes v Ljubljano in ostane tukaj nekoliko dni. Novoimenovani cesarski namestnik gosp. Kalina pak menda otide dné 8. t. m. v Brno.

— (Kranjski deželni odbor,) to je nemškutarska večina, je spet pokazala, kake slepe strasti napihnena je proti Slovincem. Ker je dotekla triletna doba deželnega sanitarnega sveta, imel je dež. odbor imenovati dva ude zdravnika v ta svet. C. kr. vlada je uže poprej imenovala štiri ude, namreč vse štiri zdravnike, ki so dozdej bili v sanitarnem svetu, gospode dr. Schiffer, Keesbacher, Fux in Eisl. Od dež. odbora sta uže skozi šest let bila ude sanitarnega sveta dr. Bleiweis, primarij, in dr. Valenta. Oba sta vselej marljiva bila v tem brezplačnem poslovanji, tedaj niti najmanjšega razloga nij bilo, da bi se tudi za prihodnjo dobo oba ne imenovala. A drugače sodijo Kaltenecker, Deschman in Schrey. V časnikih namreč beremo, da je dež. odbor imenoval dr. Valento, a mesto dr. Bleiweisa pa dr. Kowatscha. Mi nemamo besedij, da dosti ostro obsojamo tako neopravičeno iz zgolj osebnega sovraštva izvirajoče izbacenje možá, kateremu se nič družega ne more očitati, nego da se piše — Bleiweis. Zapomnite si, ljubljanski volilci, ta najnovejši čin Kaltenecker-Deschman-Schreya in dajte jim na dan volitve enkrat za vselej odgovor, kakor ga zaslužijo.

— (Iz Trsta) se nam dne 2. t. m. piše: Minolo sredo so na morskih obalih izvlekli iz vode starega loterista, kateri se je baje vtopil zaradi siromaštva.

— (V miramarskem vrtu) se je na veliko nedeljo popoldne ustrelil z revolverjem neki Magjar, ki je tja prišel v družbi mlade rojakinje svoje.

— (Ustrelil) se je dné 1. aprila v Trstu neki 18 leten trgovsk agent. Čudno je, da je zdaj v Trstu samoumorstvo nekaj navadnega in vsakdanjega. Tudi nož igra v tem mestu veliko ulogo, kakor obče po Italiji. Prišlo je nekako uže v navado, da skoraj vsak večer kje v kakej "gostilnici" koga zakoljejo z nožem. Za vsako najmanjšo besedovanje je uže nož na vrsti, in nij ga več tedna, da bi po noči straže ne našle kakšnega ranjenika na ulicah.

— (Umor zaradi ljubosumnosti) je — kakor se nam dné 2. t. m. piše iz Trsta — sinoči in denes v našem mestu splošna govorica. Sinoči ob 10. uri je namreč šla 23 letna gospa nekega Llojdovega uradnika R. D. v stanovanje mlade 21 letne vdove Peilizari, hoteča

se nadnjo maščevati z ostrim bodalom. Žena je sumila, da ima nje gospod soprog skrivno ljubzensko zvezo z vdovo. Ker vdove nij bilo doma, je gre ljubosumna soproga v vežo tiho-tapno čakati. Vračajočo se domov, jo zavratno napade in jej bliskoma trikrat zabode v srce ostro bodalo, a potem se spusti v beg. Soprog zločinki, kateri je slučajno prišedši videl krvavo "osveto", začne svojo gospo soprogo pošteno pretepavati, pri čemer so mu tudi pomagale nekatere druge ženske, obsuvše zlodéjko s kamenji. Pobita po glavi je letela po ulicah in je v neko stoječo fijakarsko kočijo smuknila ter ukazala izvoščeku, da jo pelja v bolnico, kjer sedaj varno čaka ozdravljenja, in potem — sodbe. Soprog morilkin je bil ves obupen. Hotel se je z revolverjem usmrtiti, a straža mu je to še o pravem hipu zabranila in ga odvedla v uječo. Truplo mlade vdove, katera je na mestu mrtva obležala, so prenesli v mrtvačnico k sv. Justu.

— (Napadovalec.) Neki Furlan je dne 1. t. m. zvanj Trsta napal ženo, domov nosečo več kil cukra in kave ter jo s palico po glavi mahnil, da je kričaje padla na tla. Neki okoličanje, zaslišavši krik, priskočijo napadenki na pomoč in ugrabijo Furlana, kateri se je v gozd skril, ter ga izročé redarstveni straži. A zdaj naj še kdo zagovarja Furlane! Velika napaka je, da se tem ljudém v Avstriji daje delo, ker imamo svojih močij zadosti, in celò domačini kruha stradajo. Tudi zato bi treba bilo posebnega zakona, kateri bi veleval, da se dotlé néma tujcu dela dajati, dokler zadostuje domačin, jedino ako bi se teh dovolj ne dobilo, potem še le naj bi sprejemali v službe tujce.

— (Ženo zaklal) je minoli teden v tržaške okolici pri sv. Jakobu neki kotlar; uzrok je bila — ljubosumnost. Govori se, da je prišel mož zvečer domov, ker pa nij našel doma niti svoje žene niti večerje pripravljene, šel je v krčmo večerjat, kjer mu je povedal prijatelj, da njegova žena z drugim moškim v neke krčmi pije. Kotlar, uže tako razjarjen, vstane in gre pred naznanjeno mu krčmo ter veli svojo ženo vèn poklicati. Ko ona pride iz krčme, založi jej mož par zausnic. Ona mu začne odgovarjati, na to on potegne nož iz žepa in ga v vrat zabode soprogi, katera ranjena beži v vrt bližnje krčme in se tam zgrudi na tla. Prenesli so jo v bližnjo lekarno, kjer je umrla. Morilca je policija zasačila in zprla. Nesrečneža sta menda bila še le en mesec poročena. Lep vzgled zakonske ljubezni!

— (Žalostna dogodka.) Od sv. Tomaža na Štajerskem se piše: Veliki petek je na Hujbaru nekdo precej rano zapalil škope za gospodarskim poslopjem posestnika Jokoba Skuhala, očeta g. Jan. Skuhala, profesorja in ravnatelja dijaškega semenišča v Mariboru. Brž je bilo vse gospodarsko poslopje in tudi hišni hram v plameni; prvo je pogorelo do tál, a drugemu strešje. Zgoreli sta dve svinji, a dve sta se takó opekli, da so jih morali takoj zaklati. Večja nesreča od navedene pak je okolnost, da je hišni oča Jakob Skuhala, hoteč v hlevi odvezati kobilo in jo spraviti iz nevarnosti, smrtno opekel se, kajti sè stropa se je nanj vsul ogenj in ga je strahovito ranil na lici, prsih, rokah in trebuhu. Vrli gospodar je je še zvečer istega dné izdihnil svojo dušo, grozne bolečine pretrpivši. Nesrečni oča J. Skuhala je imel velikonočni ponedeljek presijajen pogreb, katerega se je udeležilo okolo 4000 ljudij.

odvreči in svojih skrbij, bodi v tolažilo to, da je volitev **tajna**. Tedaj, da se vidimo na volišči vtorek!

Mož, ki svojega plašča nikoli po vetru ne obrača.

Piše se nam od tu:

„Te dni je bilo pri upravnej seji necega društva zbranih več uradnikov, ki so se poleg drugega menili tudi o bodočih mestnih volitvah. In o tej priliki je mestni odbornik g. Raimund **Pirker** izgovoril te besede: „Ja, meine Herren, jetzt müssen wir unsere persönliche Ueberzeugung fahren lassen und **winklerisch** gesinnt sein.“ Obstupuere omaes contentique ora tenebant. — Od druge strani se nam pripoveduje, da je poslednje čase začel g. Pirker znane narodnjake posebno ostentativno slovenski pozdravljati.“

To bi mi priporočali ljubljanskim gg. učiteljem v resni prevdarek; ob vsakej volitvi so morali iti ljubljanski učitelji volit tako, kakor so dobili od zgoraj ukaz — mnogo izmed njih je volilo zoper svoje prepričanje, volili bi radi drugače, ali niso smeli. Zdaj se je veter spremenil; ónega pritiska na učitelje, ki je bil do vlanskega leta, zdaj nij več, in ljubljanski učitelji imajo vtorek priliko pokazati močevnost in značajnost svojo; od njih zdanjega vedenja je odvisna tudi njih boljša ali slabša bodočnost. Kdor nij slep, naj gleda! G. Raimund Pirker daje najboljši migljaj, kaj imajo ljubljanski učitelji pri zdanjih volitvah storiti.

O raznih evropskih „zvezah“.

Organi in prijatelji Bismarkovi bodo najbolj pozvani tolmači njega političnim podjetjem, a oni so negazvezi z grofom Andrassyjem pripisovali in določevali to zadačo in namero, da vsakemu prodiranju Rusije s slovanskim življenjem, da vsakemu nje političnemu delovanju ne korist balkanskih narodov stopi na pot in ga prepreči.

Velika je bila radost v Izraelu, ko se je posrečilo osamiti Rusijo in jo tako zvezati, da se — po mislih nje sovražnikov — ne more premakniti.

Uže prej je pak Rusija gledala, da si zagotovi prijateljstvo s Francijo. Nje poslanik v Parizu, knez Orlov, je bil v ta namen vrlo spodoben. — Se vé, od prijateljstva do zveze je velik skok! —

Ali od tedaj, kar je Bismark prišel na Dunaj in so njega organi razlagali njega namere in vspehe na Dunaji, pripovedujoči, da bode Bismark podpiral Avstro-Ogersko proti Rusiji, a da bode Avstro-Ogerska pomagala Nemčiji, ako se prične vojska s Francijo, od onega časa bi državniki ruski, kakor francoski bili ali toploglavci ali lehkomisljeniki, ne brigajoči se za varnost in interese svoje domovine, ako bi v ozbiljnem razgovoru ne promišljali in presojevali o bodočih dogodkih in nevarnostih, ter ob enem tudi ne sklepali o skupnih sredstvih obrambe.

Prav čudno se zatorej človeku zdi, videčemu, da v Bismarkovem taboru takšna zborovanja opisujejo in smatrajo nekakšnim zločinom ali zaroto, a drugič zopet govore, kakor da so to „otroške neumnosti“. Ti ljudje imajo namreč tako naivno prepričanje, da more Bismark po vsem svetu sklepati zveze in da mu je svobodno za Nemčijo storiti vse, kar mu drago in kakor mu je všeči — a v njih očeh so zločinci tisti, kateri mislijo kakšne zveze

delati proti Bismarku. Vendar ruski in francoski državniki, kadar jim je izpolnjevati svojo domovinsko dolžnost, ne gledajo nikakor, kaj bodo o njih podjetjih govorili in sodili Bismarkovci in njih novine, nego oni storé odločno in brez pomislekov korake, kateri se jim vidijo potrebni, da dospó do svoje svrhe.

Pravo in končno zvezo rusko-francosko pak marsikaj ovéra. Največja zapreka tej združitvi je vsekako iskreno prijateljstvo in bližnje sorodstvo, katero véže carja Aleksandra in Wilhelma mejsobojno uže od zibelí in možkih let do sive starosti. Nobeden njiju ne more pojmíti in si misliti, da bi po jeden vek trajajočej najlepšej, najslavnejšej in nakoristnejšej slogi jeden drugemu napovedala vojsko. Naj si bode mej ruskim in nemškim narodom sovražstvo še večje, oba vladarja vse to ignorujeta in želita ohraniti prvo cvetje zavezništva mej Romanovi in Hohenzolerni. Mi verujemo, ako se pripoveda, kakó je Wilhelm pisal carju Aleksandru, da za njega življenja Rus in Nemec ne bosta prolivala krvi in da nemški cesar hoče take misli vlití tudi v dušo svojemu nasledniku. Pozdravi mej Aleksandrom in Wilhelmom dajó o tem najboljše svedočanstvo.

Dokler se tako pozdravljata Aleksander in Wilhelm, nij državnikom francoskim moči dobro verovati v moč in korist zveze z Rusijo. Gorčakov in Bismark naj mislita in nameravata kar jima drago, vsem njiju osnovam stavlja nepresežno mejo ljubezen in prijateljstvo njiju vladarjev, katera imata v takšnih stvaréh ipak poslednjo in odločilno besedo v svojih državah.

Vrhu tega bi tudi Angleška rada utrdila avstrijsko-nemško zvezo s svojim pristopom. vendar se bojí to storiti zato, ker bi v tem slučaju Francija bila nekako prisiljena kolikor toliko podati se Rusiji. Zatorej Disraeli iz dveh razlogov ščedi Francijo, in sicer prvič zato, ker je v Angleškej uže nekako popularna ter bi angleški velemožni nje prijatelji obsodili vsako Francozom protivno vlado, a drugič zato, ker niti njemu nij moči verovati, da bi Wilhelm za angleške interese htél vojskovati se z Rusijo. Angleška treba Francoske.

Vendar nema vse, kar smo tukaj navéli, bodi si prijateljstvo mej nemškim in ruskim vladarjem, bodi si misli Disraelijeve, nobednega naravnega širokega temelja, kajti vse je nekako umeteljno, prisiljeno in — izvetreno. Naravna in iz zgodovinskega razvijanja izvirajoča je istina, da pride — in temu se nij možno izogniti — do udarca mej slovansko-romanskimi in germanskimi narodnostmi. Državniki ga sicer zavlačujó in odrivajo na poznejše čase, ali razmere ga mogó proti mnenju in volji ljudij prisiliti, da se zvrši prej, nego li kedo misli in želí.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. aprila.

V **državnem zboru** je v jednej zadnjih sej interpeliral grof Harrach vlado zaradi podučevanja čeških otrok na Dunaji. Načrno ministerstvo je izročilo to interpelacijo deželnemu šolskemu svétu dolenje avstrijskemu. Na Dunaji je namreč veliko čeških otrok, ki pa nemškega ne znajo, zato zahteva Harrachova interpelacija, da se osnujejo tam tudi učilne s češkim učnim jezikom. Zbog te pravične zahteve židovske nemške novine jeze ne vedo, kaj da bi storile; so baš take, kakor so naši Pirkerji in Kalteneggerji, ki imajo pa to prednost, da se lahko odstavijo.

Vnanje države.

Naši nemško-liberalci beračijo pomoč pri **Prusih** in najdejo res poslušnih ušes. Tako

„Köln. Zeitung“ ostro piše zoper Taaffeja, zoper Riegerja in Čehe, ter govori o „zatiranji nemškega naroda v Avstriji“

Bolgarski knez Aleksander je prišel dné 1. t. m. v Sofijo, kjer ga je sprejelo navdušeno vse prebivalstvo. Zvečer je bilo mesto razsvetljeno.

Neprecenljive važnosti je telegram, ki smo ga véčeraj dobili z Dunaja o volitvah na **Angleškem**. Če zmagajo liberalci, bode ta zmaga imela velevážnih nasledkov za vse Slovanstvo, kajti vodja liberalcem angleškim, Gladstone, je Slovanom odločen prijatelj. A tudi avstrijska vnanja politika se bode popolnem morala predurčati, če pade vlada Disraelijeva, na kar uže angleški vladni listi pripravljajo. Znanih je doslej 277 volitev; 170 je voljenih liberalcev, a 100 konservativcev.

Dopisi.

Z Dunaja 2. aprila. [Izv. dop.] Kakor je nekóč trčati in srčni Martin Krpan z mesarico svojega junaštva pobil tistega hudobnega Brdavsca, ki je delal toli preglávico svetelj cesarósti in vsej dunajskej gospódi, takó je tudi „temeljito učen“ filolog in kritik „Tagbl.“ v šte. 70. mahníl sè svoje učenosti huzdovanom po meni, pisatelju nedavno v „Narodu“ natisnene beležke o njega filologičnem strokovnjaštvu. Skóro bi me bil uničil in le nekej posebnej sreči mi je zaklati tólstega ovna v zahvalni dar o spasilvi. V svetej pregorečnosti je namreč tega literarnega junaka pogubonosno orožje udarilo njega samega s toliko močjó, da se je zopet zgruzil v prah dušne nřčnosti, iz katerega je sestavljen. In kakó lokávo zavija v svoje stiski moj šaljivi dovtip o „dvajsetih górkih!“ *) Vendar zaman je vse kropflo in kadflo! Učenjak se je hudo ranil, ne s prelaganjem nekega brez njega opomnje nam znanega „paragrafa“ iz „Olikanega Slovenca“, nego s tem, da to delo pripisuje čestitemu starčku Jovanu Veselu Koseskemu, finančnemu svétniku, če tudi bi uže jézik njemu imel razodévati drugega roditelja. Slehrni dijak nižje gimnazije vé, da je pisatelj „Olikanemu“ Slovincu“ č. g. Ivan Vesel, župnik pri sv. Duhu v léskovskej dekaniji, ki je tudi izvrsten prelagatelj ruskih pesnikov.

Starina Koseski bi se morebiti podméltalcu „Tagbl.“ o tej ljubeznivosti zahvalil blezo takó-le:

„Daj mi sem iz kota lésnik! —
Zna Slovenja, da sim pesnik,
Le v oholosti se toti
Pnoža-štric mi silno moti,
Knjiga delo drugih rók je,
Temu slednji list svedók je.
Proza duhu móm je kvara,
Zánjo mi peró ne mara,
Če pisavcu v mast trebuha
Daje tudi vina, kruha;
Citer brenkam rajši v strune,
Pesmi glas srce presune.
Jaz s'm dosta proze spisal,
Ko „Lamprina“ vam narisal.
Lična knjiga je Vesela
Druziga in čast mu dela,
Al jest nečem dece tuje,
Lastna moč mi v nedru snuje.
Dajte mir pri „pisni deski“
Meni! — Z Bogom!

Vaš Koseski.“

Zatorej, g. kritik, da v bodoče še kedaj ne vzbujate smehá, poučíte se prej o stvaréh, katerim ne veste glasú, in potem odvzdvígnite svojega klevetánja in svoje rekóčnosti zatvórnice! Dobro znamo, ako bi kedó Slovincov, vam toli pristujenih pripisóval n. pr. pesen o „Pro-

*) Mož je preložil „fünfundzwanzig“, ker mu je najbrže bil prvi broj preoskromen. Stavec.

Zoper jetiko!
Radgostski
univerzalni čaj
in
rožnovski maho-rastlinski celtički,

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje

G. lekarnarju **J. Seichertu** v kopehji Rožnovi. Izvolite mi zopet s poštnim povzetjem poslati 10 skatljic svojih izkušenih „rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov“, kajti ti celtički mojej soproti izvrstno blažijo kašelj, kateri je že od zime počenši hudo nadleguje. Proti tej bolezni zdaj ne p. m. r. je nobedna zdravila — osobito ne mogo rabiti nobedni opijati. Zatorej potrebujem večje zalogo, ker mi je prva pošiljatev Vaša že skoraj pošla.

Z vsem spoštovanjem se priporoča
Med in kir. dr. **J. Matousek**,
mestni zdravnik.
V Ustji, dne 5. septembra 1876.

Vaše blagorodje!

Prosim, da mi s povzetjem blagovoljno pošljete 2 zavitka svojega „radgostskega univerzalnega čaja“ — njega dobremu učinku se ima moja žena zahvaliti, da se jej je stara bolezen zdajno izboljšala.

Spustovanjem

Janez pl. Szabó.

V Smolniku (na Ogerskem, Čipski komitat),
dné 25. aprila 1878.

G. lekarnarju **J. Seichertu** v kopehji Rožnovi. Po zelo težavnih marših v Turčiji sem si nabavil hudo pljučnico. No, dnés se usojam za pril. žena 2 god. ujudno prositi Vas, da mi pošljete svojih slavnih rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov ter radgostskega univerzalnega čaja. 47—1)

Sé srčnim pozdravom se beležim

J. Novotny

car. ruski kapelnik, zdaj na odpustu v Dušniku pri Rovdnici Česka.

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljeni čaj, veja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rab. 1 gl. av. v. Jedna originalna 8 atlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posébe

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtički dobivajo se **jedino** le v lekarni **J. Seichertu** v Rožnovi na Moravskem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi za se sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Cejbe v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Neud. v Gradi, A. Marek in J. Kurferschmied v Celji, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Hling v Rottemanu, W. Thurnwald v Celovei.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materijalnega blaga.

Rožnovski cvet za živec, hitro in trajno dravlja puiko, rganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah. Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekar v Rožnovi M. r. vska

Doktorja Horsta jedino prava voda za oči, natančno po starim po starim obiteljskem propisu tega veleislavnega zdravnika za oči prirejena je posebno primerna krepljenju in vzdržanju vidne moči in sicer v vsakej starosti. S to vodo je v kratkem časi in brez ovire v svojem poslu lahko izleči vsak bolnik nove in zastane očesne vnetice, rožniške pege, ječmene, kakor tudi neprijetno solzenje.

Jedna originalna steklenica z navodom, kako lek rabiti, stane 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava takšna voda se dobi samo neposredno v lekarni rožnovskej.

Prostovoljna dražba!

Dné 8. aprila t. l. dopoldne se bodeta od 9. do 12. ure v hiši št. 10 na Cojzovej cesti prostovoljno prodajala

dva konja,

katera sta za uprigo in za tek sposobna. Za gotove novce pak se bode ob jednom tudi oddajala **konjska oprava, gospodarsk voz s pripravo, voziček**, in 70 do 80 stotov **sena**. Kar bode kdo kupil, mora takoj vzeti soboj. Kupee k tej dražbi uljudno vabimo.

A. Krejči,

v Ljubljani,

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice, priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

črez poletje v shranjevanje. 47—7

Zaradi preselitve prodajem od dnés počenši do dné 1. maja 1880 zalogo

izvrstnega vina,

katerega imam 400 veder. Vino prodajem po **najnižji ceni**, in sicer najmanje po jedno vedro vkupe.

Daniel Predovič,

krčmar,
na Poljanskem trgu št. 5, v Ljubljani.

A. Orehek,

krojač,

Šelenburgove ulice šte. 1,

v poslopji čitalniškem,

priporoča se slavnemu občinstvu

za spomlad in poletje

za izdelovanje vsake vrste (122—2)

oblačil

po najnovejšem kroji in po najnižjih cenah.

Naročila z dežele se točno izvršujó.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v celem Evropi, zadele so tudi Svico; valed teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zovane **žepne ure** so najboljše ure celega sveta, kojih okrovi so izdelani iz najfinejšega **srebrnega niklja**, so izredno elegantno gravirani in giljoširani, ter so ameriškega sistema. **Vsled neke vlastne konstrukcije ne more se taka ura nikdar pokvariti, pade ehko na tla, sme se stisniti, a vendar ura pri tem nič ne trpi.**

Proti povzetju, ali vpošiljati male svote, katera je pri vsakej baži ur zaznamovana, s katero je plačana le pridejana zlata double urna verižica, baržunasti etui, glavni ključ za ure in delavska plača, dobi vsakdo najfinejšo repasirano uro skoraj na polovico **zastonj**. Vse ure so natanko repasirane, ter **garantujemo za vsako uro pet let.**

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzememo, in z drugo zamenjamo.

Izpisek ur.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, z dvojnimi okrovom in kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, tako da jih nobeden zlatar ne more od pravo zlatih razločiti; z verižico, medaljonom itd. preje **jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 10.20.**

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od najtežjega srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, natančno repasirane; preje **jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.**

1000 komadov mobilnih ur na valje (cylinderuhr) v teških giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, **jeden komad preje gl. 15 zdaj le gl. 5.60**

1000 komadov Washingtonskih ur na sidro od 13lotnega srebra, potrjene od c. k. denarnega urada, tekoče na 15 rubinih, elektrogalvanično pozlačene, da jih ne more nobeden strokovnjak ali zlatar od pravo zlatih razločiti; fino na trenotek regulovane in poskušene. Teh ur stal je preje **jeden komad gl. 27, zdaj pa le gl. 11.40.**

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odo-

brenega od c. k. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek repasirane, s kolejem od niklja in privilegiranim regulovanjem, tako da se nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastoj tudi jedna zlata double urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje 35 gl. zdaj pa samo gl. 16.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje 100 gl. zdaj gl. 40.

650 komadov stenskih ur v najfinejšem emailiranem okviru z zvonilom, repasirane, preje **jeden komad gl. 6, zdaj le gl. 2.75.**

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 5.80.

650 komadov ur z majatnikom (pendeluhr) v fino izrezljanih gotičkih visokih omaricah, navijajo se vsaki osem dnij, fino na trenotek regulovane, lepe, in impozantne. Ker je taka ura po minolih 20 letih še dvakrat več vredna, naj bi jo imela vsaka družina, posebno ker se s tako uro soba olepša. Te ure stale so preje gl. 35, zdaj se dobi **jeden komad za smešno nizko ceno gl. 15.75.**

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendeluhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: **Uhren-Ausverkauf**

(594—10)

von

Philipp Fromm, Uhrenfabrik,
Wien, Rothenthurmstrasse Nro. 9.

— (Iz Doboja v Bosni) se nam dne 31. m. m. piše, da je v nedaleč od ondot ležečem mesteci Tešnji minoli teden pogorelo sodnijsko poslopje, v katerem je bila tudi državna in občinska blagajna. Prva je ostala nepoškodovana, a druga je bila uničena. Ne samo poslopje, nego tudi vsi akti in zapisniki so bili upepeljeni, in je požar ukončal mnogo privatnega blaga ter novcev. Govori se, da je bilo navlašč zažgano, ali bodisi kakor uže boče; — če je lesena hiša zgorela do tal, nij čuditi se, posebno ne v Bosni, kjer brizgalnice niti po imeni ne poznamo!

Razne vesti.

* (Mnogoimenovani begunec Hartman) je od angleške vlade prejel precejšnjo vsoto (govori se o 4000 gld.), da se preseli v Ameriko, kar tudi v kratkem namerava storiti.

* (Skozi puščino Saharo) hoté delati železnico in je v to svrhu sestavljena francoska komisija uže odšla v Alger.

* (Zapuščeni múri.) V Stolnem Belem gradu je nedavno družba múrov ljudem kazala za dobre novce svoje umetelnosti in spretnosti. Na čelu črncem je bil neki Evropec. Ker so bili dohodki precejšnji in je blagajna imela uže kakšnih 400 gld. gotovine, šine gospodarju na jedenkrat druga misel v glavo. Vzemi vse novce soboj, je ostavil uboge Afričane in jih prepustil samim sebi, a sam je — izginil.

* (V premogovih jamah) v Anderluesu na Belgijskem so se plini vneli ter se je pri tem mnogo delavcev unesrečilo. V jami jih je tedaj bilo 150, a doslé so jih uže mrtvih našli 20.

* (Jeklena peresa.) Dvajset tovarn dela jeklena peresa, in sicer: v Birminghamu na Angleškem 13, na Francoskem 3, v Ameriki 2, na Nemškem 1 in v Avstriji 1. Vse te tovarne porabijo na leto več jekla za naravno peres, nego tovarne za orožje. V Birminghamu porabijo tovarne vsak teden 15

tisoč kilogramov jekla, ter izdelajo vsak teden 15 milijonov peres. Vse druge tovarne skupaj napravijo 37 in pol milijona peres na teden.

Listaica uredništva: G. J. St. Drago nam bode, če nam pošljete objavljené članke.

Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V nedeljo 4. aprila 1880.

Na korist

siromakom ljubljanskega mesta.

Strijček.

Vesela igra v 3. dejanjih, po Benediksu, poslovenil Miroslav Vilhar.

OSOBE:

Grm, bogat trgovec — gospod Bonač.
Aleksander, njegova — gospod Gutnik.
Žiga, sinova — gospodična G. Nigrinova.
Pavla, njegova hči — gospa Gutnikova.
Zmeta, Grmov stric — gospod P. Kajzel.
Lipee, mlad trgovec — gospod Cerar.
Emilija, hišna — gospodična M. Nigrinova.
Sluga — gospod Vidmar.

K tej predstavi uljudno vabi Dram društvo.

Pri predstavi svira gledališki orkester pod vodstvom g. MAYERJA.

Vstopnina:

Parter in lože 40 kr. — Fauteuil v parterji 70 kr. — Sedež v parterji 60 kr. — Sedež na galeriji 40 kr. — Galerija 20 kr. — Garnizon- in dijaški biljeti 25 kr.

Sedeži se dobivajo v nedeljo od 11. do 12. ure zjutraj in zvečer od 7. ure naprej pri gledališki kasi.

Preplačila se hvaležno sprejemajo.

Kasa se odpre ob 7. uri.

Umrli so v Ljubljani:

31. marca: Avgust Baltazar, prisilni delavec, 29 l., na poljanskem nasipu, št. 50, za sušico.

1. aprila: Avgusta Otto, zasebnica, 44 l., na dunajske cesti, št. 2, za mrtuom.

V deželnej bolnici:
28. marca: Marija Hribnik, góštija, 44 let, za ostrupljenjem krvi. — Anton Tremontino, delavec, 22 l., za pljučno vnetico.

30. marca: Josipina Mlakar, perica, 68 let, za otrpnenjem črevesa. — Marija Siana, góštija, 76 let, za starostjo.

31. marca: Franc Zolnar, dñinar, 51 let, za oteklinó na pljuči. — Neža Koci góštija, 60 l., za vodenico. — Helena Cerar, góštija, 60 l., za protinom.

— Marija Naglič, delavec, 24 l., za poškodovanjem.
1. aprila: Simon Tršan, delavec, 46 l., za gnojno mrzlico. — Anton Jančar, góstač, 65 l., za oteklinó na pljuči.

Tržne cene

v Ljubljani 3. aprila.

Pšenica hektoliter 10 gld. 41 kr. — rož 6 gld. 81 kr.; — ječmen 5 gld. 20 kr.; — oves 3 gld. 56 kr.; — ajda 5 gld. 20 kr.; — prosó 5 gld. 39 kr.; — kornuza 6 gld. 50 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 21 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. — kr.; masla kilogram gld. 80 kr.; mast — gld. 70 kr.; — špeh frišen gld. 4 kr.; špeh povojen — gld. 6 kr.; — jajce po 1 1/2 kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 54 kr.; telečnina 52 kr.; — svinjsko meso 6 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 87 kr.; — siame 1 gld. 78 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. 50 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 3. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	72 gld.	95 kr.
Enotni drž. dolg v bankovcih	73	55
Enotni drž. dolg v srebru	73	55
Žlata renta	88	30
1860 drž. posojilo	130	20
Akcie narodne banke	888	—
Kreditne akcije	297	70
London	118	80
Srebro	—	—
Napol.	9	48 1/2
C. kr. cekini	5	58
Državne marke	58	40

Bergmanovo

milo za pége.

s katerim se pége na lici odpravljajo popolnoma, priporoča po 45 novč. komad lekarnar J. Svoboda na Preširnovem trgu. (163—1)

Najboljši

salónsk premog

in (44—31)

razkrojena drva

po najnižji ceni pri

A. Debevoľ, rimska cesta (Gradišče) 19.

Tucl.

1. aprila

Evropa: pl. Adelshelm iz Dunaja. — Schleier iz Gradca. — Neugebauer iz L. ubljane

Pri Slonu: Herman iz Dunaja. — Ambrož iz Trsta. — Dr. Vok iz Vipave. — Rimondo iz Pulja

Pri Mallet: Neidl, Rosenberg, Heiss iz Dunaja. — Ucelli iz Trsta.

Pri avstrijskem cesarji: Loušn iz Gradca. — Preinelle iz Angleškega. — Trappman, trader iz Trsta.

Dne 8. aprila t. l. zjutraj ob 7. uri se bodo prodajale na javnej dražbi po jako ugodnih pogojih

senožeti in njive

grajščine Kravjek (Weinegg), v zatiškem okraji, in sicer v grajščini.

(126—2)

F. A. Zupančič,

zaloga klobukov v Ljubljani,
mestni trg,

priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato oskrbljeno zalogo vsakih vrst najnovejših

klobukov
za gospode, dečke in otroke,

najboljše kvalitete iz prvih najbolj slovečih domačih in tujih tovarn

po najnižjih cenah.

Vnanja naročila se izvršujejo točno in ceno.

Prevzetje kavarne.

Usojam se uljudno naznanjati, da sem na zakup prevzel

Fischerjevo kavarno

(„Nordstern“)

na kongresnem trgu v Ljubljani. Okolnost, da sem skozi osem let v kavarni pri „Sloni“ na občo zadovoljnost vs. h. p. t. gostov služil za plačilnega markerja, mi je porok, da budem tudi samosvoj kavarinar povsem postrezal željam svojih čestitih gostov. Mnogobrojnega udeleževanja prosim

najudanejši

Peter Denoth.

(134—1)

Bergerjevo medicinično milo iz smole (Theerseife),

priporočeno po medic. strokovnj. kih, rabi se na Avstro-Ogerskem, Francoskem, Nemškem, Holandskem, v Švici in na Rumunskem itd. uže 10 let s sijajnim vspehom zoper

izpuščaje na životu vsake vrste,

kakor zoper vsako nečistost na polti,

osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljivo hraste, tolstni tok, zoper prhljaj na glavi in bradi, pegi, žoltine, rudeč nos, ozebljino, potenje nog, in zoper vse zunanje otroče bolezni na glavi. Vrh tega se še vsakemu priporoča kot polt čistilo sredstvo za umivanje.

Cena jednega kosa z navodom kako se rabi 35 kr.

Bergerjevo milo iz smole ima 40% koncent. smole iz lesa, je skrbno narejena ter se stvarno od vsega drugega mila iz smole, ki se v trgovini nahaja, razlikuje. (188—7)

Da se prekanjenju izogne,

zahteva naj se v lekarnah

določno

Bergerjevo milo

iz smole,

ter naj se pazi na zeleni

zavitek in tukaj pona-

tisneno varstveno

marko.

Jedini zastopnik za domače in tuje dežele:

lekarnar **G. Hell** v **Opavu,**

kamor naj se pošiljajo naročila in vprašanja.

Glavna zaloga za Ljubljano v lekarnah J. Svoboda in G. Piccoli; potem v lekarnah v Idriji, v Kranji in v Novem mestu, v Radovljici, v Kameniku in v Vipavi.